

ת"פ 8258/01/20 - מדינת-ישראל נגד עובייד ארקאן, אודי ביסאן, סאם אבו דולה, רביע ביסאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 8258-01-20 מדינת ישראל נ' ארקאן ואח'
בפני כבוד השופט ארז פורת
מדינת-ישראל
המאשימה:

- נגד -
הנאשמים:

1. עובייד ארקאן
2. אודי ביסאן
3. סאם אבו דולה
4. רביע ביסאן

הכרעת דין

1. לפני כתב אישום המגולל אירוע של הפעלת מטען שהביא להחרבת פאב. הראיות בתיק נסיבותיות. החשד העולה נגד הנאשמים הוא משמעותי. הנאשמים לא סייעו להגיע לחקר האמת או להפיג את החשדות נגדם. חרף זאת, מצאתי לזכותם מהעבירות המיוחסות להם זיכוי שהוא מחמת הספק.

2. כתב האישום מייחס לנאשמים 1, 3 ו-4 עבירות בנשק (החזקה, נשיאה, הובלה) - עבירה לפי סעיפים 144(א) רישא + 144(ב) רישא + סעיף 29 בחוק העונשין, התשל"ז-1977; וכן עבירה של ניסיון להרוס נכס בחומר נפיץ או להזיק לו - עבירה לפי סעיפים 456 + 29 בחוק העונשין; ולנאשם 2, אודי ביסאן, עבירה של קשירת קשר לפשע - לפי סעיף 499(א) בחוק העונשין, לאחר שכתב האישום תוקן לגביו בעניין זה. כל זאת בנוגע לפיצוץ שארע בבית-המרזח, "פאב הבלפור", בנהריה, בחודש נובמבר 2019.

העובדות שאינן במחלוקת:

3. לפנות בוקר ביום 18.11.2019, בשעה 03:34 לערך, התפוצץ מטען חבלה בתוך פאב "הבלפור" הנמצא ברחוב בלפור 1 בנהריה. המטען הכיל כשני ליטרים וחצי של תערובת נפץ ומערכת הפעלה אלחוטית המופעלת באמצעות שלט רחוק. למערכת ההפעלה טווח של כ-375 מטרים בשטח פתוח בעוד מרחק ההפעלה צפוי להצטמצם בשטח בנוי. הפיצוץ גרם לנזק רב לרכוש והיה בכוחו לגרום למותו של אדם. (ראו ת/ 360 חוות דעתו של המומחה צח פלג).

4. כחצי שעה קודם לכן, בשעה 03:06 לערך, עצר רכב לבן מסוג קיה פורטה מודל 2016, שנשא לוחיות זיהוי 83-102-76 השייכות לרכב מסוג סקודה. לוחיות הזיהוי נגנבו מרכב הסקודה מספר ימים קודם לכן

ב- 12.11.2019, ראו ת/417. מרכב הקיה ירד אדם שזהותו אינה ידועה, נשא את המטען, נכנס לפאב לאחר שניפץ זכוכית בחזית הפאב, השאיר את המטען בתוך הפאב וחזר לרכב הקיה. בשעה 03:07 לערך רכב הקיה נסע מהמקום ויצא מהעיר נהריה.

5. בשעה 03:19 לערך, תועד רכב לבן מסוג קיה נושא לוחיות זיהוי 88-590-38, אשר רשום על שמו של הנאשם 1, ארקאן עובייד, במצלמת מהירות משטרתית בצומת מעיליא-הילה. לא ידוע מי נהג ברכב באותה העת.

6. כמו כן, לא שנוי במחלוקת כי הנאשם 3, סאם אבו דולה, והנאשם 4, רביע ביסאן, שהו בנהריה בקרבת מקום, בסמיכות זמנים, להטמנת המטען ולפיצוץ המטען. הנאשמים 3 ו-4 השתמשו בליל האירוע ברכב יונדאי נושא לוחית זיהוי 57-040-72, השייך לאחיו של הנאשם 3. הנאשמים 3 ו-4 מתועדים במצלמות העיר נהריה מגיעים ברכב מספר דקות לפני רכב הקיה. עוברים את אותו המסלול כמו רכב הקיה - בשדרות הגעתון מערבה עד סופן, שמאלה לרחוב סוקולוב ומשם מעבר ליד פאב הבלפור. בשעה 03:01:20 לפי המצלמה, בדיוק 5 דקות לפני שרכב הקיה נעצר ליד פאב הבלפור להטמין את המטען, חולף רכב היונדאי ובו הנאשמים 3 ו-4 מול הפאב ונעצר ברמזור הסמוך למקום. לאחר מכן רכב היונדאי פונה ימינה לרחוב וייצמן וחונה מול בית הקפה "ארומה".

7. הנאשמים 3 ו-4 שהו בבית הקפה ארומה כחצי שעה, יצאו ונכנסו לרכב היונדאי. הם ביצעו פניית פרסה ברחוב וייצמן, ופנו שמאלה לשדרות הגעתון לכיוון מערב. כאשר רכב היונדאי עבר בצומת הרחובות הגעתון-ז'בוטינסקי, סמוך לפאב הבלפור, התרחש פיצוץ המטען. רכב היונדאי המשיך בנסיעה, פנה לרחוב סוקולוב, נסע דרומה ויצא מנהריה דרך שדרות זלמן שז"ר, דרומה על כביש 4, ופנה מזרחה בצומת עכו.

8. **השאלות המרכזיות שלא הובאו לגביהן ראיות** הן זהות הנוסעים ברכב הקיה שנשאו, הובילו והטמינו את המטען בפאב הבלפור - לשאלה זאת לא ניתן מענה ראיתי; זהותו של מפעיל המטען באמצעות שלט רחוק - אף לשאלה זאת לא ניתן מענה ראיתי. השאלה שבפניי היא אם אפשר לייחס את העבירות לנאשמים על סמך מארג הראיות הנסיבתי שהובא? - תשובתי לכך, היא שאין ניתן לעשות כן מעבר לספק סביר, שנותר מנקר בחלל האולם.

9. טענת המאשימה בתמצית הינה כי מארג הראיות הנסיבתי מלמד שלארבעת הנאשמים קשרים קרובים, שהרכב ששימש את מטמין המטען הוא רכב הקיה הרשום על שמו של הנאשם 1. שהנאשמים 3 ו-4 הם שהפעילו את המטען במהלך נסיעה ברכב היונדאי. ושהנאשם 2, קשר איתם קשר ועקב מרחוק אחרי האירועים. על פי הנטען, מעשיו אלו ארעו כנקמה על אירוע מקדים שארע בחודש יולי, ארבעה חודשים קודם לכן בפאב והיווה, כך נטען, המניע לפעולה.

10. הנאשמים שמרו על שתיקה בחקירותיהם במשטרה, לטענתם עשו כן לפי עצת עורך דינם. הנאשמים

לא נתנו תשובה מפורטת לכתב האישום. עם סיום פרשת התביעה טענו הנאשמים שאין לחייב אותם להשיב לאשמה וכי יש לזכותם בשל העדר הוכחה לכאורה - No Case. הצדדים טענו בעניין ומצאתי שהתנהלותם המחשידה של הנאשמים, כפי שעלתה בראיות שהביאה המאשימה ויתואר להלן, במצורף לשתיתקתם הגורפת בחקירה מצדיקים לחייבם להשיב לאישום. הנאשמים העידו במסגרת פרשת ההגנה, עיקרי עדותם בשאלות הנוגעות לעניין יובאו בחלקים הרלוונטיים.

האירוע המקדים - לא מניע סביר:

11. בתאריך 13.07.2019 הותקף בפאב הבלפור הבעלים, ת.א. - המתלונן, על ידי אדם אחר שהיה במקום. התקיפה, שתועדה במצלמות האבטחה, כללה מכת יד יחידה לפניו של ת.א. בעקבות התקיפה ת.א. הזמין משטרה. השוטרים שהגיעו למקום עיכבו אדם בשם רביע עוידה שנכח בפאב, חברם של הנאשמים שהיה קטין באותו הזמן - כחודש לפני יום הולדתו השמונה עשרה, ועיכבו אותו לחקירה בתחנת נהריה בהיותו חשוד כמי שתקף את ת.א. רביע עוידה עוכב, נחקר במשטרת נהריה ושחרר בתנאים. בהמשך ת.א. העביר את סרטוני מצלמות האבטחה למשטרה, ת/172, והתברר כי רביע עוידה אינו מי שתקף אותו.

על פי אמרתו של ת.א. בתיק התקיפה, ת/173:

"...הגיעו קבוצה של אנשים מוכרים לי שכבר עשו בעיות פעם אחת בפאב היום אמרתי להם שהפאב מלא ואני לא יכול להכניס יותר אנשים אחד מהם אמר לי "מי אתה בכלל" זה הפאב שלי, הביאו לי בוקס לפנים והם נכנסו בכוח ואז חייגתי למשטרה...". כן סיפר כי האדם שתקף אותו גם איים עליו באומרו: "אתה תשלם על זה שאתה לא מכניס אותנו זה הפאב שלנו".

באמרותיו במשטרה בתיק הנוכחי, ת/167 ות/168, נשאל על האירוע המקדים וענה: "...כן הכנסתי אותם, חלק השתכרו, רקדו על הכיסאות, ביקשתי מהמאבטח להוציא אותם ואז אחד מהם הביא לי כאפה לפנים, הזמנתי לו משטרה. היו לי מספר אירועים כאלה." (ת/168א, עמ' 7 ש' 31-33); "זה לא מקרה חריג שאני מוציא קבוצה שמשתוללת." (שם, עמ' 8 ש' 10). הוצגו לת.א. סרטונים ממצלמות האבטחה והוא טען שאינו מכיר את השמות אך מזהה פנים של לקוחות, וציין שמאז אותו ערב הם לא חזרו לפאב. כמו כן, כאשר החוקר אמר לת.א. שיש לו הרגשה שהוא לא רוצה לשתף פעולה, ת.א. השיב כי "אני פשוט מפחד להצביע על אנשים שהם אשמים והם לא אשמים..". (שם, עמ' 14 ש' 31).

המאשימה הצביעה על כך שת.א. אשר נבהל מפיצוץ הפאב, וניכר שחשש לשתף פעולה עם החוקרים, "עידן" את גרסתו לגבי אירוע התקיפה, שלל קיומו של סכסוך או אירוע חריג אחר, ולאחר מכן אף הפסיק לענות לטלפונים מהחוקרים.

12. מחומר הראיות עולה כי הנאשמים הכירו את פאב הבלפור כמקום בילוי. במסגרת עדותו בבית המשפט הנאשם 4 אישר, לראשונה, כי נכח בפאב בזמן האירוע המקדים, אינו זוכר את ה"כאפה" כאירוע יוצא

דופן ולא היה מגדיר זאת כקטטה; הנאשם 2 זוהה בסרטון ממצלמות האבטחה על ידי אחיו, מדיאן ביסאן, ת/67. בעדותו על הדוכן אמר שאינו זוכר אם היה שם בעת האירוע המקדים; הנאשם 1 זוהה בסרטון ברמה שאינה ודאית על ידי ודיעה דאו ת/56. בעדותו לפני העיד כי אינו זוכר אם נכח במקום בעת האירוע המקדים. אישר כי נהג לבלות בפאב הבלפור. הובאו ראיות נוספות המצביעות על כך שהנאשמים נהגו לבלות בפאב הבלפור.

13. רביע עווידה, שכאמור עוכב באירוע, לא סיפק פרטים על שארע בטענה שאינו זוכר ולא יודע מה ארע לפי שנתיים. גם אחיו, רמי עווידה, אשר חתם על טופס הערובה לשחרורו של רביע עווידה בתום חקירתו במשטרת נהריה לאחר האירוע המקדים, לא מסר פרטים ולא זיהה את המעורבים המופיעים בסרטוני האבטחה, לרבות תמונות שהוצגו לו ממצלמות האבטחה של בית הקפה ארומה בליל הפיצוץ בה נראים, וזה אינו עוד במחלוקת, הנאשמים 3 ו-4 איתם יש לו קשרי חברות קרובים. רמי עווידה טען כי התמונות מטושטשות וכי הוא סובל מבעיות ראייה מאז שנפצע במסגרת שירותו הצבאי.

14. **הכרעה:** ב"אירוע המקדים" הותקף ת.א במהלך עבודתו בפאב הבלפור באגרוף או סטירה או "כאפה" יחידה, והחשד נפל תחילה על רביע עווידה, חברם של הנאשמים, שנחקר בידי השוטרים ושחרר תוך שעות. יש רגליים לסברה שהנאשמים 1, 2 ו-4 נכחו בפאב באותו הזמן ואין זה סביר שהנאשם 3 לא שמע על האירוע. יחד עם זאת, איני יכול לקבוע שמדובר במניע להנחת מטען חבלה והחרבת פאב הבלפור ארבעה חודשים לאחר מכן, תגובה שנראית לא מידתית באופן קיצוני. תקיפתו של ת.א מהווה אומנם אירוע אלימות מכוער, אך לדאבונו אין הוא חריג בנוף של מקומות בהם נצרכים משקאות אלכוהוליים. האירוע הסתיים בהגעתה של המשטרה, עיכובו למספר שעות וחקירתו של רביע עווידה, כתב אישום לא הוגש נגד איש, ולא נחקרו עדים או חשודים נוספים בתיק.

כשלעצמו, אירוע התקיפה של ת.א ביולי 2019 לא מבסס באופן הגיוני, מניע סביר לפיצוץ הפאב.

נותר ספק האם רכב הקאיה ששימש להטמנת המטען הוא רכבו של הנאשם 1

15. על שמו של הנאשם 1, אקראן עובייד, רשום רכב מסוג קיה פורטה בצבע לבן מודל 2016, נושא לוחיות זיהוי 88-590-38. המאשימה מבקשת לקבוע כי הקיה של הנאשם 1 היא הקיה אשר שימשה להובלת המטען, וממנה ירד מטמין המטען בפאב הבלפור כאשר זיהויה טושטש באמצעות שימוש בלוחיות הזיהוי הגנובות כאמור. זאת, בהתבסס על מצלמות אבטחה ומצלמות נתיבי ישראל שנאספו לאורך המסלול שעשתה לכאורה הקיה מהכפר ג'ת לנהריה וחזרה לכפר ג'ת, סמוך לאירוע.

16. **רכב ההטמנה:** המסלול הנטען מתחיל לכאורה בכפר ג'ת בסמוך לשעה 02:45. עובר בצומת כברי, נסיעה על שדרות הגעתון בנהריה לכיוון מערב עד סופן ופניה שמאלה לסוקולוב. לפי שעון המצלמה בשעה 03:06:20 רכב ההטמנה נעצר מול פאב הבלפור בנהריה. מטמין המטען יורד מהרכב דרך דלת הנוסע שליד הנהג, מתפרץ לפאב, מטמין את המטען וחוזר לרכב. בשעה 03:06:51 הרכב ממשיך בנסיעה - "הטמנה ב-30 שניות". במהלך הנסיעה בנהריה ניתן להבחין בפנס ימני קדמי לא תקין, פנס

ימני אחורי לא תקין, פנסי ערפל קדמיים דולקים ובמספר לוחית הזיהוי 83-102-76, השייכת כאמור לרכב מסוג סקודה. סמוך לשעה 03:10 הרכב מתועד בצומת כברי, חוצה את הצומת על כביש 89 לכיוון מזרח. לאחר מכן לא נמצא תיעוד נוסף במצלמות של רכב קיה לבן עם לוחיות זיהוי 83-102-76.

17. **הקיה של הנאשם 1:** בסמוך לשעה 03:19 רכב הקיה של הנאשם 1 מתועד במצלמת מהירות בצומת הילה - מעיליא, עם לוחיות הזיהוי שלו 88-590-38, בנסיעה ממערב למזרח, ת/183. סמוך לשעה 03:23 מתועד בכפר ורדים, יוצא לכיוון כללי יאנוח, ת/200.

18. סמוך לשעה 03:31 מתועד רכב קיה ברחבי יאנוח ג'ת.

19. תיעוד אחרון של רכב ההטמנה בצומת כברי בסמוך לשעה 03:10. תיעוד ראשון של הקיה של נאשם 1 בצומת הילה - מעיליא בסמוך לשעה 03:19. הצומת נמצא כעשרה קילומטר מזרחית לצומת כברי. בין הצמתים יש כשישה צמתים קטנים המאפשרים ירידה או עליה על כביש 89, כאשר המרכזי בהם הוא הצומת עם כביש 8833 לכיוון קיבוץ געתון אשר גם דרכו ניתן להגיע בין היתר לכפר ורדים וליאנוח ג'ת.

20. בסריקת המשטרה בקטע הכביש שבין צומת כברי לצומת הכניסה למעיליא לא נמצאו לוחיות הזיהוי של הסקודה - 83-102-76. ת/203, מזכר בנוגע לסריקות.

21. המאשימה הגישה חוות דעת מומחה, מאת רפ"ק אלן צייקובסקי מהחטיבה לזיהוי פלילי, ת/362, שהתבקש להשוות תמונות רכב שנתפסו במצלמות לאורך המסלול המשוער, לרבות מחוץ לפאב הבלפור, לתמונות של רכב הקיה של הנאשם 1 שהגיעו מתיעוד במצלמות עין הנץ, של נתיבי ישראל, בצומת יבור עם לוחיות הזיהוי 88-590-38 ביום 17.11.2021 בשעות 17:11 ו 18:11; תיעוד במצלמת מהירות בכניסה ליישובים הילה ומעיליא ביום 18.11.2019 בשעה 03:19 עם לוחיות הזיהוי 88-590-38 שהוליד הודעת תשלום קנס ת/183; וצילומים שנעשו עם תפיסת הרכב במוסך. בתיעוד בצומת יבור, כעשר שעות לפני הטמנת המטען, ניתן לראות כי הפנס הקדמי הימני של הרכב אינו תקין. במצלמת המהירות בצומת הילה ומעיליא, רואים כי הפנס האחורי ימני ברכב אינו תקין וזאת פחות מרבע שעה אחרי הטמנת המטען.

המומחה צייקובסקי קבע רמות שונות של התאמה, בהתאם לפרטים שניתן להבחין בתמונות השונות, כאשר לכל היותר הגיע **לקביעת רמה גבוהה של התאמה**, שמשמעותה היא התאמה במאפיינים הסוגיים - מדובר בקיה מודל 2016 בצבע לבן, ובנוסף במאפיינים אקראיים - פנס ימני קדמי ופנס ימני אחורי שאינם תקינים, **אך לא במידה המאפשרת קביעת התאמה מלאה**.

22. פרט נוסף הוא שרכב ההטמנה נוסע לאורך כל התיעוד עם אורות ערפל קדמיים דולקים. רכב הקיה של הנאשם 1, תועד סמוך לשעה 03:23 במצלמות כפר ורדים, בתיעוד ממצלמת LPR שלא נכלל בדוח

המומחה, ניתן לראות את מספר לוחית הזיהוי וכי פנס ימני קדמי ברכב אינו תקין (ת/200). כן ניתן לראות במצלמות כפר ורדים כי אורות הערפל הקדמיים דולקים. אורות ערפל תקינים ודולקים אינם פרט שיקבל משקל משמעותי כשלעצמו, שכן ניתן להדליקם ולכבותם בפעולה מהירה ופשוטה, אולם זהו עוד פרט בתצרף.

23. הנאשם 1 טען על הדוכן כי אינו יודע מי השתמש בקיה באותו הערב. וכי באותה העת היו רשומים על שמו שבע מכוניות, אשר שימשו את העסק והמשפחה. לדבריו לא ערך רישום מסודר או בקרה על השימוש והמשתמשים ברכבים הרשומים על שמו. לטענת המאשימה שיכול היה לערוך בירור בסמוך לאירוע ולגלות מי עשה שימוש ברכב באותו הערב, בעקבות דוח התנועה שהתקבל או לאחר שנעצר, נחקר ושוחרר, טען כי אכן ערך בירור קצר כזה עם משפחתו, שלא העלה דבר.

24. **הכרעה:** התרחיש לפיו רכב הקיה של הנאשם 1 הוא רכב ההטמנה הגיוני. זאת בהינתן חוות הדעת של המומחה צייקובסקי, שקבע רמה גבוהה של התאמה בהסתמך על הפנסים שאינם תקינים קידמי מימין ואחורי מימין. בתוספת הנתונים בדבר המרחק - כעשרה ק"מ בין צומת כברי לצומת הילה ומעיליה, והזמן שחלף בתיעוד בין הצמתים - כ-10 דקות; בהינתן מיומנות המטמינים בשים לב למהירות בה הוטמן המטען, 30 שניות, ממנה ניתן ללמוד על היתכנות להחלפת לוחיות זיהוי בזמן קצר; העובדה שהקיה של הנאשם 1 תועדה במצלמת מהירות בצומת הילה מעיליה, דבר המעיד על מהירות נסיעה גבוהה מהמותר; ובתוספת העובדה שלאורך כל התיעוד הן רכב ההטמנה והן הקיה של הנאשם 1 תועדו עם אורות ערפל דולקים.

יחד עם זאת, ישנן כאמור אפשרויות ירידה ועליה לכביש 89 בין הצמתים כברי והילה-מעיליה; המומחה מטעם המאשימה קבע רמה גבוהה של התאמה שאינה התאמה מלאה. אין ראיות לגבי מי נסע ברכב ההטמנה או בקיה של הנאשם 1 באותו מועד. כן לא נטען כי מי מהנאשמים נסע ולכן גם שתיקתם בחקירת המשטרה או גרסאותיהם העמומות על הדוכן לא יכולות למלא את הואקום הראייתי. **מצאתי כי לא ניתן לקבוע בוודאות מלאה שרכב ההטמנה הוא אכן הקיה של הנאשם 1.**

נוכחות מחשידה של הנאשמים 3 ו-4

25. כאמור אין מחלוקת כי הנאשמים 3 ו-4, שהו בנהריה בקרבת מקום לפאב הבלפור בסמיכות זמנים להטמנת המטען ולפיצוץ המטען. לרבות נסיעה באותו מסלול נסיעה בתוך העיר נהריה, חלפו על פני פאב הבלפור כ-5 דקות לפני רכב ההטמנה, ונעצרו ב"ארומה". שם שהו כמחצית השעה לאחריה המשיכו בנסיעתם וכשעברו שוב ליד הפאב ארע הפיצוץ.

26. **גרסת הסחר בסמים** - הנאשמים 3 ו-4 הודו בעדותם לפניי כי אכן היו בנהריה, שהו בארומה ועשו שימוש ברכב היונדאי של אחיו של הנאשם 3, בזמנים הרלוונטיים. לטענתם הגיעו למקום על מנת למכור סמים ללקוח בנהריה. כאשר הלקוח יצר איתם קשר וביקש שיתעכבו, חיפשו מקום פתוח להמתין בו, ובמקרה נכנסו לארומה שם המתינו לעדכון מהלקוח. כאשר הלקוח יצר קשר וביקש שיבואו, יצאו

מארומה, התחילו לנסוע ואז ראו את הפיצוץ. בעקבות הפיצוץ פחדו ונסעו משם ונמנעו מלפגוש את הלקוח.

27. הנאשם 3 מסר, לראשונה, את הגרסה על מכירת הגראס במסגרת עדותו בפרשת ההגנה. הגרסה הייתה כללית ונעדרה עוגנים הניתנים לבדיקה לצורך אישוש או הפרכה. כך, הנאשם 3 לא רצה להיכנס לפרטים בנוגע לסחר בגראס והסנגור הזכיר לו את הזכות להימנע מהפללה עצמית. "אני לא מוכן לדבר על הגראס" (עמ' 155, ש' 15). על שאלות רבות השיב כי אינו זוכר. לדבריו אינו זוכר בדיוק את הפרטים מאחר שחלפו שלוש שנים. אינו יודע מי הלקוח, אינו זוכר את הכמות שהחזיק בתיק הגב או כמה כסף אמורים היו לקבל מהעסקה. לדבריו הוא והנאשם 4 השתמשו בטלפון שיועד רק לצורך הסחר בגראס באמצעות היישום טלגרם. טען כי הטלפון כבר אינו ברשותו ואינו יודע מה עלה בגורלו, ובהמשך פרט שכשהבין שהמשטרה מחפשת אותו הועלם הטלפון אך אינו זוכר אם נפטר מהטלפון בעצמו או שעשה זאת אדם אחר. הנאשם בחר שלא להגיד מהיכן קיבל או קנה את הגראס, או היכן נהג לשמור את הסמים. גם לאחר שהמאשימה התחייבה שהדברים שיעיד לא יישמשו נגדו בגין עבירת סחר בסמים, הנאשם בחר שלא לפרט והיפנה לדברים שכבר אמר. לגרסה כללית כזו אין כל אחיזה מציאותית הניתנת לבדיקה ולאישוש.

28. הנאשם 3 טען כי הסיבה בעטייה לא סיפר זאת לשוטרים, ולא מסר להם בזמן אמת את הטלפון והתכתבויות בנוגע לסחר בגראס, הינה כי סבר שהסחר בגראס הוא הסיבה למעצרו. למרות שסחר בסמים לא נכלל באזהרות בחקירותיו במשטרה, בניגוד להנחת מטען חבלה וקשירת קשר. הנאשם 4 בעדותו בבית המשפט לא סיפק פרטים נוספים, שיכלו להביא לאישוש הגרסה האמורה.

29. **הכרעה:** נוכחות הנאשמים 3 ו-4 בנהריה בנסיבות המתוארות אכן מעוררת חשד. כניסה לנהריה ומעבר בסמוך לפאב הבלפור באותו נתיב שעובר רכב ההטמנה מספר דקות לאחר מכן; המתנה תמוהה של כחצי שעה בארומה ויציאה מנהריה בנתיב שחולף שוב, לכאורה שלא לצורך הגיוני על פני פאב הבלפור במועד הפיצוץ; הנאשמים שמרו על שתיקה בחקירותיהם במשטרה ולא סיפקו הסברים להימצאותם בזירה בזמן אמת. ההסבר שסיפקו על עסקת סמים, לכאורה, הגיע כגרסה כבושה רק בפרשת ההגנה וניתן כתיאור כללי של הנסיבות הנוגעות לעסקת הסמים ולסחר בסמים שלטענתם עסקו בו באותה התקופה, ללא פרטים גם כאשר המאשימה התחייבה שעדותם לא תשמש נגדם בגין עבירות של סחר בסמים בשנת 2019. הנאשמים סיפקו גרסה כבושה, נטולת פרטים ועמומה, סרבו להיכנס לפרטים, ולמעשה ביקשו שנלמד על אמינותה מכך שהודו בביצוע עבירה של סחר בסמים, דבר המנוגד לכאורה לאינטרס שלהם ולזכות להימנע מהפללה עצמית. **בשים לב למועד בו נמסרה הגרסה, לעימותה ולהתרשמותי מעדות הנאשמים אני מתקשה לקבל גרסה זו כהסבר ממשי לנוכחותם בסמוך לזירה. נוכחותם של הנאשמים 3 ו-4 במקום נותרה אפוא בגדר "התנהגות מחשודה".**

לא ניתן לקבוע שהנאשמים 3 ו-4 הפעילו את המטען

30. המאשימה טוענת שהנאשמים 3 ו-4 הם שהפעילו את המטען בעזרת שלט וזאת בהתבסס על נוכחותם המחשידה בסביבה. **אין עדויות או ראיות הקושרות באופן ישיר את הנאשמים 3 ו-4 להפעלת המטען.** לא נתפס ולא נצפה שלט מתאים ברשות הנאשמים. כל שנטען הוא שמיקומם של הנאשמים 3 ו-4 בעת הפיצוץ הוא מיקום אידיאלי להפעלת המטען. מבחינת מרחק, כ-65 מטר, היו בטווח המתאים להפעלת המטען אך מחוץ לטווח הסכנה, והיה להם קו ראייה פתוח לראות שאין עוברי אורח וכדי שלא תהינה הפרעות לקליטה בין המשדר בשלט למקלט שבמטען. כן הוכח כי ניתן להפעיל את המטען מהנקודה בה היו הנאשמים 3 ו-4 בזמן הפיצוץ.

31. במסגרת הפרשה נחקרו מספר עוברי אורח שנקלטו במצלמות ולא נמצא שלהם קשר לארוע. מרחק ההפעלה האלחוטי של המטען הוערך על ידי המומחה פלג בכ-375 מטרים בשטח פתוח, כאשר טווח ההפעלה צפוי לרדת בשטח בנוי - אולם, אם יש קליטה יש הפעלה ולא נדרש קשר עין (ת/368 - התייחסותו של רפ"ק אבנר ולר, קצין פיתוח אלקטרוניקה). אפילו אניח שמרחק ההפעלה הצטמצם לפחות משליש המרחק כ-100 מטר, בטווח זה נמצאים בעיר נהריה בניינים רבים חלקם גבוהים, עם עשרות חלונות, גגות, ורכבים חונים, חלקם עם קו ראייה נקי לפאב, לא נבחן האם ניתן היה להפעיל משם את המטען אך השכל הישר מאפשר להסיק שלפחות מחלק מאותם מקומות, שלא נבדקו, ניתן היה להפעיל את המטען באופן יעיל.

32. **הכרעה** - תרחיש אפשרי הוא שהנאשמים 3 ו-4 הפעילו את המטען בנסיעתם, עת חלפו בצומת הגעתון-ז'בוטינסקי והיו במיקום "אידיאלי", שגם נבדק בניסוי משטרתי ככזה שממנו ניתן היה להפעיל את המטען. אולם זהו בהחלט לא התרחיש היחיד, מאחר שניתן היה להפעיל את המטען מנקודות רבות מספור באזור הפאב מכל עבריו. בשל כך מצאתי כי מעברם של הנאשמים 3 ו-4 סמוך לפאב בעת הפיצוץ הוא נסיבה מחשידה במארג הנסיבות, אולם במצב הראייתי שהוצג, אין ניתן לקבוע שהם אלו שהפעילו את המטען.

תקשורת מעוררת תמיהה בליל הארוע בין הנאשמים

33. מכשירי הטלפון הניידים של הנאשם 1, ארקאן עוביד, והנאשם 4, רביע ביסאן, לא נתפסו במסגרת החקירה. בפריקת הטלפון הנייד של הנאשם 2, אודי ביסאן, נמצאו התכתבויות בסמיכות זמנים לאירוע:

בשעה 02:29 כתב הנאשם 2, לנאשם 4 המכונה תחבוש, "וין סורתו" המתרגם ל"איפה אתם?"; ודקה לאחר מכן שלח לו הודעה המכילה סימני שאלה "?????"; משלא נענה הנאשם 2 התקשר דרך הוואטסאפ לנאשם 4, [השיחה נמשכה 8 שניות]; בשעה 02:32 הנאשם 4 השיב לנאשם 2 בהודעה המתרגמת ל"הלכתי לישון אחי נדבר בבוקר"; והנאשם 2 ענה לו בהודעה המתרגמת ל"המקום פתוח"; בשעה

02:37 הנאשם 2 קיבל קובץ ווידאו מהנאשם 1; בשעה 03:14 הנאשם 2 התקשר דרך הוואטסאפ לנאשם 3, ללא מענה; בשעה 03:21 שלח הנאשם 2 לרמי עוידה את קובץ הוידאו שקיבל מהנאשם 1 והודעה המתרגמת "תגיד לי אני יכול להגיע לעבודה באיחור" ו-"?". רמי עוידה ענה בהודעה בשעה 08:00 המתרגמת "יכול אין בעיה"; בשעה 03:54 כתב הנאשם 2 לנאשם 4 - "?????", והודעה המתרגמת "מה עם מחר אתה רוצה שגלך כשתתעורר תקרא את ההודעה ואל תאחר לי"; בשעה 03:55 הנאשם 2 התקשר דרך הוואטסאפ לנאשם 3, ללא מענה.

34. בנוסף בטלפון של הנאשם 2 בשעה 08:45, כחמש שעות לאחר הפיצוץ, מתועדת כניסה לכתבה על פיצוץ בנהריה. הכניסה לכתבה נעשתה באמצעות דפדפן "כרום" כאשר השימוש הקודם בדפדפן כרום נעשה כשבועיים קודם.

35. בעדותו על דוכן העדים, מסר הנאשם 2 כי נהג כעניין שבשגרה להתכתב ולשוחח עם חבריו בשעות הלילה, ובפרט עם הנאשם 4 - בן דודו, ואינו זוכר את פשר ההתכתבויות באותו לילה ספציפי. בעדותו הראשית מסר הנאשם 2, כשהוא מאמץ אופציה שהניח בפניו הסניגור, כי יש לו בטלפון התראות על חדשות - "מבזקים" שקופצים והכחיש שחיפש באופן יזום משהו בנוגע לפיצוץ. לדבריו באופן שוטף חברים לוקחים לו את הטלפון ועושים בו שימוש. כשנשאל על כך בחקירה הנגדית, עם מי היה באותו זמן ואולי חיפש לו בטלפון, השיב כי אינו יודע.

36. הנאשם 4 נשאל בחקירתו הנגדית על ההתכתבות עם הנאשם 2 וטען כי חלפו שלוש שנים ואינו זוכר שהתקיימה שיחה כזאת.

37. בראיות שהופקו מהטלפון של הנאשם 2 ניתן למצוא עדויות להתכתבויות בשעות דומות בימים אחרים (למשל 14.11.2019). עם זאת, ביום האירוע מדובר לכאורה בהתכתבות אינטנסיבית, המפוצלת בין מספר גורמים וכוללת מלבד הודעות גם ניסיונות לשיחה, זאת בסמיכות זמנים לאירוע ההנחת ופיצוץ המטען בפאב. לכך מתווספים סימני השאלה הנוגעים לתוכן: איזה מקום פתוח? ומדוע הנאשם 4 כתב לנאשם 2 שהוא הלך לישון וידברו בבוקר, והנאשם 2 בכל זאת שולח לו שעה וחצי אחר כך הודעת "?????" והודעה נוספת. וחמש דקות אחר כך ניסה להתקשר לנאשם 3. עדות הנאשם 2 לפיה אין מדובר בהתכתבות חריגה וכי אינו זוכר, בשל הזמן שחלף, אינה מספקת כדי לפתור אותה כהתכתבות שגרתית בלבד.

38. **הכרעה:** מצאתי כי בממצאים שפורטו לעיל שעלו מהטלפון של הנאשם 2 יש כדי להצביע לכאורה על מודעות להתרחשות מחשידה כלשהיא. מצאתי כי אין בגרסתו של הנאשם 2 בנוגע להודעות ולשימוש שלדבריו נעשה בפלאפון באופן תדיר על ידי חבריו בכדי לקבוע שמדובר בהתכתבות שגרתית, ולטעמי יש בהתכתבות משום סימני שאלה המעלים חשדות.

גלישתו של הנאשם 2 לכתבה חדשותית בעניין פיצוץ במקום שהוא מכיר אינה כשלעצמה, מעשה חשוד לטעמי. הגיוני שאדם יכנס ויתעניין באירוע של פיצוץ בפאב שהוא מכיר מהעבר ואף בילה בו. דווקא הניסיון להרחיק עצמו מצפייה בכתבה מחשיד יותר, בתחילת עדותו טען לאפליקציות ומבזקים ולאחר רגע הבהיר שזה לא מעניין אותו, שלא חיפש, ואולי מישהו אחר גלש לו בטלפון. מכל מקום, גם אם גרסתו אינה קוהרנטית בעניין, אין בעצם הגלישה בכדי לקשור אותו או מי מהנאשמים למעשה הפיצוץ.

תאונת דרכים של הנאשם 1 בעודו נוהג בקיה 26.11.2019 - התנהלות תמוהה אך לא יותר

39. ביום 26.11.2019 כשבוע אחרי עיתוי הפיצוץ בשעת ערב, בזמן שהנאשם 1 נהג לבדו ברכב הקיה שלו בירכא, התנגש בו אדם בשם רון ג'מאל, עם רכבו. ג'מאל העיד לפניי ואמרתיו במשטרה הוגשו בהסכמה. סיפר כי התאונה התרחשה אחרי שרכב שלישי ניסה לפנות שמאלה, ודחה את האפשרות שהתאונה הייתה מבוימת. סיפר שזמן קצר לאחר התאונה הגיע למקום הנאשם 3, שהינו קרוב משפחה רחוק שלו, ופירק את לוחיות הזיהוי מרכב הקיה. בעדותו לפניי הוסיף מיוזמתו שפרוק לוחיות זיהוי מרכב שעבר תאונת דרכים נעשה מחשש שלוחיות הזיהוי יגנבו ואינו דבר חריג, וכי בעצמו התכוון לפרק את לוחיות הזיהוי של רכבו לאחר התאונה אך בסוף לא עשה כן. העיד כי לא היה לו ביטוח, והוא וגם הנאשם 1 העדיפו לסיים את העניין ביניהם ללא פניה לגורמים חיצוניים. הם נפגשו, והנאשם 1 הביע לפניי את רצונו להוריד את רכב הקיה מהכביש, וג'מאל ביקש מהנאשם 1 שיאפשר לו לתקן את רכב הקיה ובהמשך לקנות אותו ממנו. העד הוסיף כי בהמשך לסיכום הוא זה שיצר קשר עם בעל המוסך, העד חמודי חמוד, וביקש ממנו לתקן את רכב הקיה אבל רק אחרי שיצליח לארגן כסף למימון התיקון. כן דאג להזמין גרר שלקח את רכב הקיה למוסך, וביקש מבעל המוסך להשאיר שם את רכב הקיה. העד השיב לשאלת הסניגור כי לא התבקש להחביא את רכב הקיה.

40. בעל המוסך, חמודי חמוד, מסר בעדותו במשטרה, שהוגשה בהסכמה, כי רכב הקיה היה בר תיקון שכן הנזק לא היה גדול כל כך, בשים לב לכך שכריות האוויר לא נפתחו. כמו כן מסר כי הנאשם 1 אמר לו שנגעל מהרכב בגלל התאונה. אחרי מספר ימים יצר קשר עם הנאשם 1 וביקש את המסמכים אך לא קיבל. בחקירתו הנגדית העיד שאינו יודע לצין כמה היה עולה לתקן את רכב הקיה, אולם עלות התיקון צפויה הייתה להיות קטנה משווי הרכב. העיד שלא תיקן את הקיה כי לא היו בידיו מסמכי הרכב, לוחיות הזיהוי והרישיונות. הסנגור הטיח בו כי היתה לו תמונה בווטסאפ והסיבה בגללה לא התחיל לתקן הייתה כי לא סגרו מולו את עניין התשלום, ולא היעדר התיעוד כפי שנטען- העד אישר זאת. לשאלת הסניגור אישר העד כי לא התבקש להחביא את הרכב, והרכב עמד במגרש במקום גלוי שניתן לראותו מהכביש.

41. בשיחות שנקלטו בהאזנות סתר על הטלפון של הנאשם 1 חמודי בעל המוסך ביקש מהנאשם 1 שיעביר לו את הרישיונות. בנוסף נקלטה שיחה בה רון ג'מאל מבקש מהנאשם 1 עוד זמן להסדיר את העניינים לגבי הרכב והנאשם 1 נענה לבקשתו.

42. נג'יב עווידה, בן דודו של הנאשם 1 ואחיהם של רמי ורביע עווידה, התערב לבקשת הנאשם 1 בטיפול בקיה לאחר התאונה. בשיחת טלפון, מהטלפון של הנאשם 1, נג'יב עווידה שוחח עם חמודי בעל המוסך,

מאשר שהוא הבעלים של הרכב, ואומר שהרכב גמור והשלדה שלו עקומה, למרות שחמודי בעל המוסך אומר אחרת.

43. רכב הקיה של הנאשם 1 עמד במוסך, במקום גלוי לעין, כשלושה שבועות, ללא אמצעי זיהוי, עד אשר המשטרה תפסה אותו ביום 17.12.2019.

44. הנאשם 1 העיד כי בתקופה הרלוונטית היו רשומים על שמו שבעה רכבים ושני אופנועים. הרכבים שימשו את בני משפחתו ואת העסק, כאשר עובדיו עשו שימוש ברכבים גם מעבר לשעות העבודה ולא נערך על כל שימוש כאמור, תיעוד מסודר. בנוגע לתאונה טען כי ביקש מנג'יב עווידה את עזרתו, לדבריו היה ויכוח על עלות תיקון הרכב, והמחיר שביקשו היה גבוה ולכן לא התקדמו במימוש התיקון. טען שבאותו הזמן שלח את אחיו לשכור רכב חלופי - לא הוצג לכך תיעוד.

45. הנאשם 3 נשאל על הסרת לוחיות הזיהוי מרכב הקיה לאחר התאונה והשיב כי אינו זוכר שהסיר את לוחיות הזיהוי, ובכל מקרה, לדבריו, הסרת לוחיות זיהוי מרכב לאחר תאונת דרכים הינה דבר שגרתי בכפרים.

46. **הכרעה:** מצאתי את עדותו של רון ג'אמל אמינה, וכי תאונת הדרכים לא הייתה מבוימת מבחינתו וכך גם הטיפול, או למעשה העדר הטיפול ברכב, בעקבות התאונה, שהתארך לבקשתו. גרסתו מתיישבת גם עם עדותו של חמודי בעל המוסך, ועם שיחת הטלפון שנקלטה - בה רון ג'אמל מעדכן את הנאשם 1 שהטיפול בקיה לאחר התאונה, ייקח זמן והנאשם 1 משיב שייקח את הזמן אבל שיזכור שאינו פראיר. לאחר התאונה התנהלותו של הנאשם 1, הבעלים הרשום ומי שנהג ברכב במועד התאונה, מעוררת תמיהה, בפרט העובדה שלא העביר את מסמכי הרכב ולוחיות הזיהוי לבעל המוסך למרות בקשות חוזרות, אבל לא יותר מכך. לא מצאתי שהיה ניסיון להעלים את הרכב, אשר נותר לחנות זמן ממושך במקום גלוי כאמור.

נסיבות המעצר, הסתתרות בצימרים - התנהגות מחשודה

47. בבוקרו של יום 9.12.2019 נעצר הנאשם 2 בביתו ונתפס הטלפון הנייד שלו. הנאשם 3, לא אותר בחיפוש המשטרתי שנערך בביתו, בעוד אקדחו האישי, שהחזיק ברישיון, ומכשיר הטלפון הנייד שלו שהיה מחובר למטען, נתפסו בבית. מעדות השוטרים עלה כי נראתה דמות בורחת מהבית, עם הגעתם, והסבר הגיוני לכך הוא שהדמות הייתה הנאשם 3 עצמו. הנאשם 3 בעדותו בחר להתייחס גם לנושא זה באופן עמום וכללי שלא ניתן לבדיקה.

48. הנאשמים 1, 3 ו-4 נעצרו בצימר במושב שזור ביום 11.12.2019, ללא הטלפונים הניידים שלהם. אחרי המעצר של הנאשם 2 והחיפוש בביתו של הנאשם 3, הנאשמים שהו בצימר ביישוב אמירים ולאחר מכן עברו לצימר ביישוב שזור ב-11.12.2019 בצהריים שם נעצרו כאמור, באותו הערב. מי שהיו בקשר

עם בעלי הצימרים היו האחים רמי ורביע עווידה. השוטרים עצרו תחילה את הנאשם 1, ובהמשך הסריקות איתרו את הנאשמים 3 ו-4 מתחבאים יחד בחדר האמבטיה של הצימר.

49. בעת המעצר בצימר נתפס טלפון נוקיה עם כרטיס סים ששולם מראש והופעל ביום 09.12.2019. בתיעוד של הנוקיה ניתן למצוא מספר הודעות מעניינות: "אביב תשמיד את השיש בחוצ וזרוק את התלפון" (כך במקור) - אביב זה רביע בערבית. כעולה מהראיות, לרביע עווידה קראו אביב, בעוד לרביע ביסאן, הנאשם 4, התייחסו לרוב בכינוי תחבוש.

50. ביום 10.12.2019 19:28 התכתבות מטלפון הנוקיה לנייד של רביע עווידה. בין השאר נשאלת השאלה "האם תחבוש מגיע?". קרי הטלפון שימש להתכתבות עם הנייד של רביע עווידה, שלא היה באותו הזמן והמקום כמו המתכתב מהנוקיה, והוא נשאל לגבי הגעתו של תחבוש, הנאשם 4. בנוסף יש הודעה 09.12.2019 19:08 מטלפון הנוקיה שעניינה העסק של הנאשם 3, "נגיב דבר עם ארקאן האח של חוסאם שיטפל בעסק שיראה את ליה העובדת ושניהם שידאגו לעסק שיעבוד שעובדת לא תגיע לעבודה שארקאן ידאג לזה". מכאן ניתן להסיק כי הנוקיה היה בקרבתו של הנאשם 3, אשר היה בצימר עוד לפני הנאשם 4, וכי מי שהתכתב עם רביע עווידה בסבירות גבוהה הוא הנאשם 3.

51. הנאשם 1 מסר על הדוכן כי רביע עווידה אמר לו לבוא לצימרים, וכי הגיע בלי הטלפון מכיוון שפחדו שהמשטרה מחפשת את הנאשמים 3 ו-4 בשל חשד לסחר בסמים. מעיד שהגיע לצימר כדי להעביר את הלילה לנאשמים 3 ו-4. ושלא ידע על טלפון הנוקיה.

כאשר הנאשם 3 נשאל על הנוקיה בחקירתו השיב כי אינו זוכר. מסר שרביע עווידה אמר להם לבוא לצימר אחרי המעצר של הנאשם 2, כי חששו שהמשטרה מחפשת אותם בשל הסחר בסמים. מעיד שפחד שהוריו ידעו ולכן ישב בצימר. אומר שהנאשם 1 הצטרף, הביא שתיה וגראס.

הנאשם 4 העיד ששמע מרביע עווידה שעצרו את הנאשם 2 ושמחפשים את הנאשם 3 ואותו בגלל סחר בגראס. אישר שהוא והנאשם 3 הסתתרו בצימרים באמירים ושזור.

52. **הכרעה:** הנאשמים שהו בצימרים כדי להתחבא ולהקטין את הסיכוי שימצאו אותם אחרי מעצרו של הנאשם 2 והחיפוש בביתו של הנאשם 3. סיוע להסתתרות קיבלו מהאחים עווידה, רמי ורביע, שהיו בקשר עם בעלי הצימרים. מדובר בהתנהגות מחשידה.

הנאשם 3 בסבירות גבוהה הוא מי שהשתמש בנוקיה.

התנהגויות מחשידות נוספות:

53. הנאשם 3 התעניין ברכישת אמצעי האזנה וג'י פי אס בחנות בפתח תקווה מספר ימים לפני המעצר.

יצר קשר טלפוני עם החנות והזדהה בשם אחר. בעדותו אישר שהיה בחנות ורכש את הפריטים, לדבריו מדובר בתחביב שלו והוא נהג להזדהות בשמות שונים.

54. הנאשמים 2 ו-4 ירדו לאילת כיממה לאחר הפיצוץ. לטענת הנאשם 2 כדי לחגוג יום הולדת לקרוב משפחה.

55. הנאשם 1, שלח לנאשם 2 תמונה של רכב הקיה של הנאשם 2 בבוקרו של יום 19.11.2019 והתכתב איתו לגבי פגיעה שראה ברכב. הנאשם 1 טען שלא זוכר את ההתכתבות ומעולם רכבו של הנאשם 2 לא היה ברשותו.

שתיקת הנאשמים בחקירה ועדותם על הדוכן לא סייעו להפגת החשד

56. נאשמים שמרו על שתיקה בחקירותיהם במשטרה, וכולם כאחד טענו שפעלו כך בעצת עורך הדין שלהם. הנאשמים נמנעו מלתת תגובה מפורטת לכתב האישום. הגרסאות שמסרו על דוכן העדים היו מצמצמות, ומרחיקות וחזר משפט המפתח - "לא זוכר", גם בנקודות בהן מצופה שאדם סביר יזכור, לאור העובדה שנשאלו עליהן בחקירות במשטרה, הועמדו לדין בעטייה של הפרשה והדברים שבו ועלו במהלך פרשת התביעה. אפילו במקום שהוצג תיעוד מצולם של אירוע אליו ניתן להתייחס, כמו בשאלת הנוכחות בפאב במהלך האירוע המקדים, כאשר עדים זיהו את הנאשם 2 בסרטון, הוא הסתפק בטענה שאינו זוכר אם היה שם.

57. כאשר הנאשמים מסרו לבסוף גרסה במסגרת פרשת ההגנה, הגרסה הייתה עמומה ונעדרת פרטים הניתנים לאימות. הנאשמים נמנעו מלהביא עדים וראיות שהיו יכולים לתמוך בגרסתם, וכן נמנעו מלהציג שאלות לעדי התביעה, אפילו לחבריהם הקרובים רביע ורמי עווידה, שיכלו לכאורה לתמוך בגרסתם.

58. **הכרעה:** הנאשמים לא סיפקו גרסה אמינה והגיונית שיש בה כדי לפזר את עננת החשד מעל ראשיהם. כמקובל שתיקת נאשם בחקירה מחזקת את ראיות התביעה, כך גם עדות חמקמקה על הדוכן.

דין והכרעה

59. כידוע בתיק בו עסקין בפאזל נסיבתי יש להראות כי התוצאה המפלילה היא התוצאה ההגיונית היחידה העולה ממכלול הראיות, ראו בעניין זה ע"פ 517/19 אבו עמאר נ' **מדינת ישראל** פסקה 26 (נבו 6.7.2020): "...כוחן של ראיות נסיבתיות אינו נופל מכוחן של ראיות ישירות, וניתן להרשיע נאשם על סמך ראיות נסיבתיות בלבד. עם זאת, יש הכרח כי המסקנה המפלילה תהיה המסקנה ההגיונית היחידה העולה ממכלול הראיות הנסיבתיות." לאחר בחינת מכלול הראיות בתיק כפי שפורט עד כה, מצאתי כי המסקנה המפלילה את הנאשמים הגיונית היא, אולם אינה המסקנה ההגיונית היחידה העולה

מהמכלול הראייתי. ומשכך מצאתי לזכות את הנאשמים מהעבירות המיוחסות להם זיכוי שהוא מחמת הספק.

60. **קשירת קשר** - המאשימה מייחסת לנאשמים קשירת קשר עם אחרים להטמנת ולהפעלת מטען בפאב הבלפור. מי הם אותם אחרים - לא הובהר. כמה אנשים היו ברכב ההטמנה, מי נהג ברכב ומי התפרץ לפאב והטמין את המטען - איננו יודעים. אף אחד מאלה לא מיוחס לנאשמים. מי הפעיל את מטען החבלה תשובה הגיונית אחת היא שהנאשמים 3 ו-4, שחלפו בסמוך לפאב והיו בנקודה אידיאלית להפעלת המטען בעת הפיצוץ עשו זאת, אולם כאמור אין לכך ראייה ישירה, והמטען יכול היה להיות מופעל ממקומות רבים אחרים שלא נבדקו בסביבת הפאב. על כך שנקשר קשר להטמנה ופיצוץ מטען בפאב ניתן ללמוד אך ורק מהעובדה שהוטמן והתפוצץ מטען בפאב. אין ראייה לכך שהנאשמים היו שותפים לקשירת הקשר, ואין זאת המסקנה היחידה ההגיונית ממארג הראיות הנסיבתי, בנקודה זו.

61. בסופו של דבר נשענת המאשימה על האדנים הבאים:

א. רכב הקיה, אחד מבין הרכבים הרשומים על שם הנאשם 1, שעשו בו שימוש אנשים שונים ללא מעקב, שימש את מטמיני המטען שזהותם אינה ידועה. כאמור מצאתי כי נותר ספק האם רכב הקיה של הנאשם 1 הוא אכן רכב ההטמנה.

ב. נוכחות מחשידה, מאוד, של הנאשמים 3 ו-4 בסמוך לפאב בזמן הפיצוץ.

ג. תקשורת תמוהה בתוכנה בין הנאשם 2 לנאשמים האחרים בסמוך לפיצוץ וגלישה לכתבה על הפיצוץ בפאב ממנה ניסה להרחיק עצמו.

ד. תאונת דרכים של הנאשם 1 עם הקיה כשבוע לאחר המקרה, וטיפול בה בעצלתיים כאשר הרכב חונה ולא מטופל משך שלושה שבועות ללא אמצעי זיהוי - ענין המעורר תמיהות, אבל אפשרי בהינתן עדותו של רון ג'אמל, אותה מצאתי לקבל.

ה. התנהגות מחשידה לאחר מעשה - הסתתרות בצימרים, כמפורט לעיל.

ו. שתיקת הנאשמים בחקירה.

ז. עדות מתחמקת על דוכן העדים, עם תשובות מצמצמות, שימוש מרובה ב"איני זוכר". גרסה כבושה שלא ניתנת לבדיקה.

ח. אירוע מקדים בו ארבעה חודשים לפני הפיצוץ הותקף ת.א., הבעלים של הפאב, במכה אחת לפניו. המשטרה עיכבה את רביע עווידה, חברם של הנאשמים, ששוחרר לאחר מספר שעות, לא הוגש כתב אישום. ולא מצאתי שהוכח כי מדובר במניע מספק לפיצוץ והחרבת הפאב.

61. **הנאשם 1** - המאשימה ביקשה להרשיעו מכוח חזקת המקום, קרי אם הרכב בבעלותו הוא רכב ההטמנה, וברכב היה מטען, הנטל עובר אליו להראות שהוא לא החזיק במטען. מאחר שלא ניתן לקבוע מעבר לספק סביר, כי רכב הקיה של הנאשם 1 הוא רכב ההטמנה, מצאתי שאין די ראיות המצדיקות העברת הנטל כאמור. יחד עם זאת, לאור מארג הראיות שהובא, ובו בין השאר היותו חלק מהתקשורת התמוהה בין הנאשמים סמוך לאירוע, ההתנהלות התמוהה סביב התאונה, נסיבות המעצר החשודות בצימר, שתיקתו בחקירת המשטרה ועדותו על דוכן העדים שלא היה בה די כדי להסיר ממנו כל חשד, וכן העדר כל ניסיון להצביע על בירור שערך בעניין זהות משתמשי הרכב ביום האירוע. מצאתי לזכותו, זיכוי שהוא מחמת הספק.

62. **הנאשמים 3 ו-4** - לנאשמים 3 ו-4 נוכחות מחשידה בזירה, לפני ובזמן הפיצוץ ותקשורת תמוהה עם הנאשם 2. התנהגות מחשידה בימים שלאחר האירוע - הנאשם 4 נסע בפתאומיות לאילת; הנאשם 3 הסיר לוחיות הזיהוי של הקיה לאחר התאונה של הנאשם 1, התעניין ברכישת אמצעי האזנה בפתח תקווה ויתכן שאף ברח מהשוטרים שהגיעו לחפש בביתו או שיד גורל נעלמה הובילה אותו למקום אחר ללא הטלפון הנייד והאקדח שלו; שניהם הסתתרו בצימרים ונתפסו בחדר המקלחת. מסרו גרסה כבושה, ומעורפלת לגבי עסקת סמים שכביכול הובילה אותם לנהריה בזמן הנחת המטען, והסבירה את הימצאותם בארומה באישון לילה משך מחצית השעה ויצאתם משם בד בבד עם התפוצצות המטען. גרסה זאת גם נותנת לכאורה מניע הגיוני להימלטותם לצימר. אולם כאמור לא מצאתי לקבל גרסה זאת בשל המועד בו ניתנה והעדר כל תימוכין אחר שיכול לאמתה.

יחד עם זאת, פאב הבלפור שכן ברחוב ראשי בעיר נהריה, רחוב בלפור הופך בסמוך לפאב לשדרות הגעתון לכיוון מזרח, ואינו מקום נטוש. להימצאותם של הנאשמים בסביבה יכול להיות הסבר תמים או לא תמים, כפי שניסו לטעון בגרסת הסחר בסמים אותה דחיתי, עניין שלא הובהר עד תום. נוכחותם במקום, מחשידה. ההסבר שניתן בדיעבד היה רחוק ממספק, ועדיין לא מצאתי שיש בכל אלה בכדי לבסס כדבעי את הרשעתם במיוחס להם מעבר לספק סביר, גם בהינתן התנהגותם המחשידה לאחר מעשה. מקובלת עלי טענת המאשימה לפיה הנאשמים 3 ו-4 היו בנקודה אידיאלית להפעלת המטען וניתן היה להפעיל משם את המטען, אך מקובלת עלי גם טענת הסניגור שבהתאם לחוות דעת המומחים, את המטען ניתן היה להפעיל מאין ספור מקומות - רכבים חונים, חלונות, מרפסות, גגות, אולי אפילו מתוך הסלון בבניינים סמוכים. גם בהינתן כל מארג הראיות הנסיבתי, הקושר לכאורה את הנאשמים, יחד עם אחרים שזהותם אינם ידועה, לא מצאתי שהנאשמים 3 ו-4 הם בהכרח מי שהפעילו את המטען. חרף האמור לא נסתרה האפשרות כי נוכחותם הייתה תמימה.

משלא מצאתי כי המסקנה היחידה העולה מהמארג הראייתי היא כי הנאשמים 3 ו-4 הפעילו את

המטען, או כי לקחו חלק בהטמנת המטען ופיצוץ פאב הבלפור, מצאתי לזכותם זיכוי שהוא מחמת הספק.

63. **הנאשם 2** - המאשימה תיקנה את העבירה המיוחסת לנאשם 2, לקשירת קשר לפשע, וזאת על סמך הפעילות הסלולרית שלו בסמוך להטמנה והפיצוץ, לרבות גלישה לכתבה מהטלפון שלו מספר שעות לאחר הפיצוץ, קשריו הקרובים עם הנאשמים האחרים, והתנהגותו המחשידה - ירידה לאילת עם הנאשם 4 יממה לאחר האירוע ועדותו המתחמקת על דוכן העדים. כפי שצוין, כל הראיות לקיומו של קשר פלילי נבעו אך ורק מהתרחשות העבירה. משנותר ספק באשר למעורבותם של הנאשמים 3 ו-4 בקשר לפיצוץ המטען, הנאשם 2, שהיה איתם בקשר בסמוך לאותו המועד מזוכה מעבירת הקשר המיוחסת לו, זיכוי שגם הוא מחמת הספק.

64. מהאמור עולה על כן כי תשובתי לשאלה האם אפשר לייחס את העבירות לנאשמים על סמך מארג הראיות הנסיבתי היא - לא מעבר לספק סביר. **ומשכך אני מזכה את כל הנאשמים מחמת הספק.**

ניתנה היום, ט"ז טבת תשפ"ג, 09 ינואר 2023, במעמד ב"כ המאשימה: עו"ד גב' עלית אפשטיין; ב"כ הנאשמים: עו"ד באסל פלאח והנאשמים בעצמם